

GOIGS

SANT JOSEP ORIOL

al meu nét
Oriol Labrandero i Busqué

Per a comprovar que la gràcia i els dons sobrenaturals que Déu fa devallar i estendre damunt la terra en forma miraculosa, no és pas necessari recular al principi del cristianisme ni buscar els savis i Sants de l'Església en segles passats. A Barcelona en tenim un, Josep Oriol i Bogunyà, que nasqué al carrer d'En Cuc, l'any 1650

nom de Jesús curava malalts, impecats i coixos que li portaven de tot arreu, els exhortava, els perdonava, els beneïa i els parlava com nosaltres, en català.

Va repartir la seva caritat i prodigà paraules de consol entre els catalans, en aquella època de lluites i guerres en defensa dels furs de Catalunya i tota la seva vida fou una justificació de la seva santedat. L'any 1806, Pius VII el beatifica i el 20 de maig del 1909, Pius X el canonitza.

Quina relació tingué Sant Josep Oriol amb la ciutat de Sabadell? Ningú ho sap de cert. Mossèn Josep Cardona ens assegura "que ja abans del 1806 la gent s'hi encomanava en les necessitats i malalties, tributant-li un culte particular".

Això, diu, s'esdevenia a Sabadell "ciutat on és creu que fou santificada amb les seves petjades", i continua Mn. Cardona: "M'havia contat Mn. Joan Clerch que els avis esmentaven a Mn. Josep Oriol que anant i venint de Terrassa, d'on era oriun, es deixava caure a Sabadell, per veure un seu, nomenat Bogunyà i que sa primera visita era sempre a l'església de Sant Feliu".

De la bibliografia gogística en coneixem uns editats el 1875 a Barcelona. No hi ha nom de l'autor ni música. Una edició del 1935 autor Anton Malalts i música de Llatzer Torà, com a patró del Seminari.

Són dignes de tenir en compte els goigs escrits, per Sor Eulàlia Anzizu i musicats per Mn. Josep Masvidal, que avui encara es canten a Barcelona. L'edició més antiga que hem vist es del 1909.

S'en coneixen molts d'altres. Entre els més antics són del 1840, 1845 i 1893 i un nombre considerable de moderns.

En 1958 el Bisbe de Barcelona, Dr. Gregorio Modrego, va organitzar unes jornades d'Estudi i Glorificació dels Sants de Barcelona. Els sabadellencs que van aportar-hi la seva activitat: Mn. Quirze Estop i Puig, de la Comissió Executiva; Mn. Josep Campmany i Casamitjana (avui bisbe

inscrit a la diòcesi de Madrid) per la Biblioteca Balmesiana; Mn. Ramon Casajoana i Casajoana, que va escriure l'oratori "Lloem els Sants Barcelonins". En tal motiu en Jaume Calvo i Casanovas, va escriure uns "Goigs als Sants de Barcelona" que foren publicats a la Revista Alba. Setembre 1958. núm. 103.

En 1927, Mn. Josep Cardona i Agut, va escriure uns goigs que foren publicats per la Biblioteca Sabadellenca. Col. Els Nostres Goigs núm. 1. En 1930 s'en feu una 2ª edició.

En Miquel Carreras, en "Terrals" poesies de Mn. Cardona, edició Biblioteca Sabadellenca, en el pròleg diu: "I, aquest esperit religiós terral i populista el condueix als goigs, dels quals són exemple insuperable els de Sant Josep Oriol" i afegeix, "...i li surten uns goigs perfectes amb una perfecció literària que no minva gens, això que en podem dir, la perfecció sentimental dels goigs".

I, després, en Mn. Pere Verdaguer que en el pròleg de "Lliris Blaus" també de la Biblioteca Sabadellenca, diu així: "...i són una prova insuperable els "Goigs de Sant Josep Oriol", digna figura al costat dels goigs a Sant Pere Claver i els goigs a la Mare de Déu de Montserrat, de Mn. Jacint Verdaguer i els goigs a Santa Maria Magdalena, de Costa Llobera, tres peces que frueixen de la glòria completa.

Abans de l'incendi del 1936, a cada costat de l'altar major hi havia dos petits però magnífics altars. A la dreta, mirant l'altar, Sant Josep Oriol i a l'esquerra Sant Jordi. Després de la reconstrucció les dues imatges foren col·locades a l'altar dedicat a la Mare de Déu de Montserrat.

Jaume Busqué i Marçet

BIBLIOGRAFIA:

Compendi de Vida de Sant Josep Oriol. Torras i Bages.
Vida de Sant Josep Oriol. Eulàlia Anzizu. L'Hostal del primer miracle. Joan Montllor i Pujal.
Històries i Fantasies. Mn. Josep Cardona i Agut.

i morí a la mateixa ciutat el 23 de març del 1702.

Diuen, que dejunà durant la seva vida i que per això el nomenaven el Dr. Pa i Aigua.

Tingué esperit missioner. Volia anar a Roma, com un humil pelegrí, però una malaltia li ho va impedir. No volia que el visités cap metge tan sols per posar a prova la seva paciència i entregar-se totalment a la voluntat Divina.

No tenia res i quasi de res vivia, però tenia el do de fer miracles. En el

És una
gentilesa de

Trofeus-Copes-Medalles-Insígnies-Clauers-Rètols-Plaques
commemoratives- Etc. Treballs especials en bronze i aliatges.
Arimón, 113-117 - Tels. 725 49 77 i 725 41 87 — SABADELL